

6 Ιουνίου, 1991

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές.]

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ,

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5379).

Χρησιμοποίησις μουσικού κέντρου άνευ άδειας λειτουργίας κατά παράβαση των άρθρων 112 (1) (α) και 116(1) (2) του Περί Δήμων Νόμου 111/85.

Ο περί Ποινικής Δικονομίας Νόμος Κεφ. 155 άρθρο 145 (3) (α) (ii) - Διάταγμα επανεκδίκασης ενόψη της παράλειψης να εξετασθεί η μαρτυρία όλων των στοιχείων από τον πρωτόδικο δικαστή. 5

Ο κατηγορούμενος, διευθυντής, σύμβουλος και μέτοχος της εταιρείας Manilla Gardens ιδιοκτήτριας καμπαρέ με την επωνυμία GALACTICA CABARET στη Λευκωσία εκατηγορείτο ότι το εχρησιμοποίησε χωρίς άδεια του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λευκωσίας σύμφωνα με τον Περί Δήμων Νόμο 111/85. 10

Το πρωτόδικο Δικαστήριο θεωρώντας ότι το μοναδικό θέμα που είχε να αποφασίσει ήταν κατά πόσο ιδιοκτήτης του καμπαρέ ήταν ο κατηγορούμενος ή η εταιρεία Manilla Gardens και εξετάζοντας τη μαρτυρία αναφορικά με το ερώτημα αυτό οδηγήθηκε στο συμπέρασμα ότι ο κατηγορούμενος έπρεπε να αθωωθεί καθότι δεν ήταν ο ιδιοκτήτης του καμπαρέ. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο επιτρέποντας την έφεση του Δήμου εναντίον της αθωωτικής απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου αποφάνθηκε ότι: 20

1. Το άρθρο 116 (1) του Περί Δήμων Νόμου Ν.111/85 δεν αφορά το θέμα της ιδιοκτησίας αλλά το θέμα της χρησιμοποίησης χώρου άνευ άδειας.

2. Το άρθρο 112 (1) το οποίο αναφέρεται στην εξασφάλιση άδειας επίσης αναφέρεται στη χρησιμοποίηση του σχετικού χώρου. 25

3. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έπρεπε να εξετάσει τη μαρτυρία κατά πόσο ο κατηγορούμενος χρησιμοποίησε το καμπαρέ και όχι

κατά πόσο ήταν ο ιδιοκτήτης του.

4. Σύμφωνα με τη μαρτυρία ο κατηγορούμενος είχε ενεργό ρόλο στην καθημερινή διαχείριση και λειτουργία του καμπαρέ. Επίσης πλήρωσε τα δικαιώματα λειτουργίας του καμπαρέ με επιταγή από προσωπικό του λογαριασμό.

5. Επειδή όμως ο πρωτόδικος δικαστής παρέλειψε να εξετάσει μαρτυρία που σχετιζόταν με τα υπόλοιπα στοιχεία που συνιστούν το αδίκημα δίδονται οδηγίες για επανεκδίκαση της υπόθεσης από άλλο δικαστή σύμφωνα με το άρθρο 145(3) (α) (ii) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 155.

*Η έφεση επιτρέπεται.
Διαταγή για επανεκδίκαση*

Έφεση εναντίον αθωωτικής απόφασης.

Έφεση από τον Δήμο Λευκωσίας εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Ποινική Υπόθεση Αρ. 16001/90) με την οποία ο Προσ. Ε.Δ. Γεωργίου αθώωσε τον κατηγορούμενο από την κατηγορία ότι χρησιμοποίησε μουσικό κέντρο χωρίς άδεια λειτουργίας κατά παράβαση των άρθρων 112 (1) (α) και 116 (1) (2) του Περί Δήμων Νόμου, 1985 (Νόμος 111 του 1985).

Α. Παπακόκκινου, (Δνίς), για τον εφεσεύοντα.

Χρ. Κινάνης, για τον εφεσίβλητο.

Cur. Adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Χατζητσαγγάρης.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της αθωωτικής απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας με την οποία το Δικαστήριο απάλλαξε τον κατηγορούμενο από την ακόλουθη κατηγορία:

"ΕΚΘΕΣΗ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ

Χρησιμοποίησις μουσικού κέντρου άνευ αδειάς λει-

τουργίας. Παράβασις του άρθρου 112(1)(α) και 116(1) (2) του 'Περί Δήμων Νόμου' 111/85.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ

Ο κατηγορούμενος την 1.7.89 μέχρι 31.12.89 αμφοτέρων των ημερομηνιών συμπεριλαμβανομένων στην οδό Αριστοκύπρου 26 της Επαρχίας Λευκωσίας εχρησιμοποεί την κατά την ως άνω οδό και αριθμό οικοδομή διά δημόσια συγκέντρωση ήτοι μουσικό κέντρο υπό την επωνυμία 'ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ' άνευ εκδόσεως εγκύρου και υφισταμένης αδείας λαμβανομένης πρότερον παρά του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λευκωσίας συμφώνως του Νόμου." 5 10

Τα γεγονότα της υπόθεσης σε συντομία είναι τα ακόλουθα: Ο κατηγορούμενος είναι διευθυντής, σύμβουλος και μέτοχος της εταιρείας Manilla Gardens Ltd. Η εταιρεία αυτή είναι ιδιοκτήτρια μιας επιχείρησης καμπαρέ με την επωνυμία GALACTICA CABARET, η οποία αποτελεί την εγγεγραμμένη εμπορική της επωνυμία. 15

Η κατηγορία όπως αναφέραμε πιο πάνω στρέφεται εναντίον του ίδιου του κατηγορουμένου προσωπικά και όχι εναντίον της εταιρείας. Ως εκ τούτου η υπεράσπιση του κατηγορουμένου ήταν ότι, εφόσον ο ίδιος δεν ήταν ιδιοκτήτης της επιχείρησης δεν μπορούσε να είναι ένοχος του αδικήματος για το οποίο μόνο η εταιρεία θα μπορούσε να καταδικαστεί. 20 25

Ο πρωτόδικος δικαστής θεώρησε ότι πράγματι το ερώτημα αυτό ήταν το μοναδικό θέμα που είχε να αποφασίσει. Στη απόφαση στη σελίδα 80 των πρακτικών είπε τα ακόλουθα:

"Το μοναδικό θέμα που τίθεται ενώπιον του Δικαστηρίου είναι κατά πόσο ιδιοκτήτης του καπαρέ ΓΑΛΑΚΤΙΚΑ είναι ο κατηγορούμενος ή η εταιρεία Manilla Gardens Ltd." 30

5 Ως εκ τούτου προχώρησε να εξετάσει τη μαρτυρία σε αναφορά με το ερώτημα αυτό και κατάληξε στο συμπέρασμα ότι η μαρτυρία και ιδιαίτερα τα τεκμήρια τα οποία είχε ενώπιόν του οδηγούσαν στο συμπέρασμα ότι ιδιοκτήτης του καμπαρέ δεν ήταν ο κατηγορούμενος αλλά η εταιρεία Manilla Gardens Ltd. Σαν αποτέλεσμα θεώρησε ότι ο κατηγορούμενος έπρεπε να αθωωθεί.

10 Θεωρούμε ότι η πιο πάνω προσέγγιση του πρωτόδικου δικαστή είναι λανθασμένη αφού το άρθρο 116(1) του Περί Δήμων Νόμου Ν. 111/85 βάσει του οποίου δημιουργείται το αδίκημα για το οποίο κατηγορείται ο κατηγορούμενος δεν αφορά το θέμα της ιδιοκτησίας αλλά το θέμα της χρησιμοποίησης χώρου άνευ αδειάς. Συγκεκριμένα το άρθρο 116(1) προνοεί:

15 "116-(1) Πας όστις χρησιμοποιεί ή ενεργεί όπως χρησιμοποιηθή ή ανέχεται ή επιτρέπει την χρησιμοποιήσιν οιασδήποτε οικοδομής, χώρου ή αντισκηνού δι' οιονδήποτε των σκοπών των αναφερομένων εις το άρθρον 112 εν σχέσει προς τα οποία δεν εξεδόθη έγκυρος και υφισταμένη άδεια ή κατά παράβασιν οιουδήποτε όρου ή δεσμεύσεως οιασδήποτε αδειάς εκδοθείσης εν σχέσει προς αυτά είναι ένοχος αδικήματος

20

....."

25 Το άρθρο 112(1) το οποίο αναφέρεται στην εξασφάλιση άδειας επίσης αναφέρεται στην χρησιμοποίηση του σχετικού χώρου.

Με βάση τα πιο πάνω το πρωτόδικο δικαστήριο έπρεπε να εξετάσει τη μαρτυρία σε αναφορά με το κατά πόσο ο κατηγορούμενος χρησιμοποιούσε το καμπαρέ Γαλάκτικα και όχι κατά πόσο ήταν ο ιδιοκτήτης του.

30 Επί του σημείου αυτού η μαρτυρία του Μ.Κ.1 Εύη Δρουσιώτη δείχνει καθαρά ότι ο κατηγορούμενος είχε ενεργό ρόλο στην καθημερινή διαχείριση και λειτουργία του καμπαρέ, τόσο επί τόπου σαν υπεύθυνος αυτού όσο

και αναφορικά με την διεκπεραίωση των νομικών διευθετήσεων του. Αυτό είναι φανερό ιδιαίτερα από τα τεκμήρια 1, 2, 3, 4, 5, 6 και 11. Περαιτέρω υπάρχει μαρτυρία αποδεκτική από την υπεράσπιση ότι για την περίοδο που αφορά η κατηγορία, ο κατηγορούμενος πλήρωσε τα δικαιώματα για τη λειτουργία του καμπαρέ με επιταγή από τον προσωπικό του λογαριασμό. 5

Περαιτέρω αν και εν όψει της μαρτυρίας αυτής η σημασία του τεκμηρίου 22 δεν είναι αποφασιστική εν τούτοις θεωρούμε ότι και το τεκμήριο αυτό έπρεπε να γίνει αποδεκτό από το πρωτόδικο δικαστήριο αφού γράφτηκε με οδηγίες του κατηγορουμένου. Το τεκμήριο αυτό ενισχύει ακόμη περισσότερο την απόδειξη της χρησιμοποίησης του κέντρου από τον κατηγορούμενο. 10

Εχουμε τη γνώμη ότι το άρθρο 116(1) του Νόμου 111/85 είναι αρκετά γενικό ώστε να καλύπτει οποιοδήποτε πρόσωπο χρησιμοποιεί τον υπό αναφορά χώρο ανεξάρτητα από το ερώτημα της ιδιοκτησίας της επιχείρησης. 15

Επί του σημείου αυτού δεν συμμεριζόμαστε την άποψη του πρωτόδικου δικαστηρίου ότι ελλείπει ειδικής πρόνοιαν το άρθρο 116(1) μπορεί να αφορά μόνο την εταιρεία σε περιπτώσεις ιδιοκτήτριας εταιρείας. 20

Επειδή όμως δεν εξετάστηκε η μαρτυρία από τον πρωτόδικο δικαστή σχετικά με τα υπόλοιπα στοιχεία που συνιστούν το αδίκημα για το οποίο ο εφεσείων κατηγορήθηκε, κρίνουμε ότι αυτή είναι περίπτωση που θα πρέπει ο εφεσείων να επανεκδικαστεί. Δίδομεν οδηγίες σύμφωνα με το άρθρο 145 (3) (α) (ii) όπως η υπόθεση επανεκδικαστεί από άλλο δικαστή. 25

Με βάση τα πιο πάνω η έφεση επιτυγχάνει. 30

Έφεση επιτυγχάνει. Διαταγή για επανεκδίκαση.